

lang Sækkelærreds Kittel med Bælte og et Par Træsko med Læderkapper.

Det var første Gang, han foretog Fodringen uden Svigerfaderens Hjælp, og det var ikke frit for, at han i den Anledning følte sig lidt beklemt. Med største Samvittighedsfuldhed afvejede og udmaalte han de forskellige Rationer efter de lærte Forskrifter, opløste Rapskagerne i en Spand Vand og sammenrørte den derved opstaaede Jævning med en Blanding af Klid, Skraa og udhøvlede Gulerødder. Den samlede Masse fordelte han derpaa ligeligt mellem Malkekøerne. To Goldkøer gav han en Skæppe Kaalrabi, og tilsidst fik hver Ko en Gift Byghalm, som han hentede ned oppe fra Stænget.

Han blev hurtigt varm af Arbejdet og følte efter dets lykkelige Tilendebringelse den Tilfredshed med sig selv og det Velvære, som kun den legemlige Beskæftigelse kan give. Han havde allerede efter disse Par Dages Forløb kunnet mærke, hvorledes hans Muskler voksede, hvorledes Blodet rullede friskere og raskere gennem hans Legeme . . . Hvorfor havde han dog ikke for længe, længe siden ret forstaaet det gamle Ord om „Arbejdets Velsignelse“? spurgte han i denne Tid daglig sig selv. Han kom ofte til at tænke